

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

Exponitur egregia Conscientiae cum corde symbolizatio, ex quâ quaedam
explicantur Conscientiarum differentiae; ac denique quomodò
Conscientiae in aliquibus emoriatur & indurescat. Datur praxis, quâ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

TRACTATUS XX.

DE OBSERVANTIA DEBITA
CONSCIENTIÆ.

Conclusio hætenus dictorum est; Itaque custo-
di tu tuam Conscientiam, vt ipsa custodiat
te, veramque animo præstet lætitiã.

Omni custodiã serua cor tuum, quoniam ex ipso
vita procedit. *Prou. 4. v. 23.*

*Exponitur egregia Conscientiæ cum corde symbolizatio, ex
quã quædam explicantur Conscientiarum differentia; ac
denique quomodo Conscientia in aliquibus emoriatur & in-
durefcatur. Datur praxis qua custodienda sit vita Con-
scientiæ. Ostenditur præcipuam esse, magnam Conscientiæ
sibi semper præsentem exhibere reuerentiam: item quanta do-
beatur. Denique hæc praxi conseruari vitam Conscien-
tiæ, à quã vita totius animæ & pax dependet.*

D finem aliquando tandem decurrit oratio; ar-
que vtinam ad illius gaudij initia simus enisi,
quod nobis pleno sinu conferendum Conscientia
bona, & non ex vano pollicetur. Gaudium e-
nim si in hac mortali vitã sedulò perquiritis, istud
sanè est reliquum, vt Conscientiæ benè atten-
datis, ab ipso enim vita procedit; non tantum æterna, quæ vita
est Gloriæ; sed & filiorum Dei; quæ vita est Gratiæ; ac denique
vita serena, quieta, tumultuum expers, quæ vera vita est Natu-
ræ: non enim viuere hominem ego existimo, nisi qui viuunt pla-
cidè

cidè & tranquillè. Hanc ego dictorum omnium consecutionem modò persequar; explicatisque quibusdam Conscientiæ qualitatibus, quas quidem adhuc sed cursim attigimus, praxim dabimus, quâ seruanda sit Conscientia, felicitatis nostræ, & præsentis, & futuræ exordium & fundamentum.

S. I.

Vti vita corporis à corde, ita vita spiritualis, à Conscientiâ ducit exordium. Exponitur multiplex Cordis & Conscientiæ symbolizatio.

*Seruan-
dum præ-
cipuè cor.*

QUOD si in corpore cor vitæ fons sit, ex quo motus omnes vi-
tales & animales ducunt principium: vtpote à quo alimen-
tum purius, spiritibus generandis, cerebro subministratur; qui
deinde per neruos cæteraque membra dispersi, omnem animali
motum dant & vigorem: rursus, si fatiscente corde, totius cor-
poris quantociùs cessant motus: denique si non tantùm vita, sed
& commoda membrorum constitutio, aut incommoda; robur
aut imbecillitas; bona aut mala valetudo; à rectâ vel peruersâ
cordis affectione vt plurimùm dependet: sanè momenti maximi,
est illa Salomonis admonitio, ergo *omni custodiâ serua cor tuum*, Prou. 4.
id est accuratissimè obserua, ne quidquam nocuenti cor acci-
piat, vt ne totâ corporis vitâ in ipso fonte veneno infectâ, inde
ad reliqua membra malum fluat. Aut si alia placet lectio, *super
omnem custodiam serua cor tuum*; id quidem sic intellige, quasi
si commendet Sapiens cordis custodiam, præ omni reliquorum,
quæ corpus constituunt, membrorum curâ: cùm enim ex ipso
procedat vita, quâ nihil pretiosius fert natura; etiam cuique
pretiosissimum sit oportet id, ex quo res tam chara, ducit, exor-
dium.

*quia ex ip-
so vita pro-
cedit. Osten-
ditur quo-
modo.*

Jam verò si de naturali vitâ obseruandâ Salomoni hic foret,
fermo; sanè hanc gnomen, aphorismis Hypocratis opportunè
inferendam iudicarem; quâ monerentur medici, in morborum
symptomatis, primò & præcipuè, ad cor quasi ad vitæ arcem es-
se recurrentum; & ab eo vapores infestos & quæcumque cordis
temperamento possunt officere, tamquam à præcipuâ vitæ sede,
summâ